

Продължихме по-нататък. Наместа ходовете стават стръмни и опасни. Слизаме по дървени стълби.

Настигаме нова зала. Това е прочутата черква, построена в сърдцето на солницата. Стените, покрива, пода са от сол. Целата е изделана в солната скала. На една страна са изделани статуи, които представляват рождество Христово и поклонението на мъдрците. На друга е поставена статуята на св. Богородица, разпятие Христово и др. — всички изработени красиво от сол. Олтарът, иконите — всичко е от сол, в солната скала.

Вървим по-нататък. Ходовете се извиват, дигат се, също надолу, откриват се широки пещери с настръхнали солни скали, а долу в тях тече подземна вода.

Ние все вървим...

Солта се намира на големи и малки легла. Всички ходове са били някога легла от сол. Постепенно солта е окъртена и са разкрити ходовете, по които сега вървим.

Тук се е копало сол с векове.

Бехме на 135 м под земята. Сега се копае сол на 600 м. дълбочина. Да стигнем до там беше невъзможно защото стана кърсно и неудобно.

Когато стигнахме натоварените със сол коли, които се движеха из ходовете по железни релси, но теглени от коне, трябваше да спрем нашето пътешествие, докато изминат.

Машината ни извлече в няколко минути пак там, отдето се спуснахме. Пред очите ни светна слънчевата светлина. Известно време стоиме слисани от това, което видяхме преди една минута в подземното царство.

Големо богатство са тия солници за Полша!

Добромирко.

